



లలితా ఫిలిమ్స్ వారి

చరణదాసి

డైరెక్టర్..... T. ప్రకాశరావు.

కథన.... సదాశివ బ్రహ్మం.



STUDIO
SARMA

అంధ్ర బిసెస్ లీమిటెడ్. నెడర్, నైజాం చమ్మయ్య



★ న టీ న టు లు ★

★

అంజిత	యన్. టి. రామారావు
సావిత్రి	నాగేశ్వరరావు
కన్నారబ	యన్. వి. రంగారావు
జానకి	రేలంగి
నూర్యకాంతం	రమణారెడి
పి. హేమలత	డా॥ జి. వి. సుబ్బారావు
లీలారాణి	పెరుమాళ్ళు

చదలవాడ కుటుంబరావు, బాపినీడు.

డ్యాస్సులు :

కమలాలక్ష్మి, రాగిణి, అంబిక.

నేపథ్య గాయకులు :

ఘంటసాల, పితాపురం నాగేశ్వరరావు, మాధవపెద్ది నత్యం,
మల్లిక్, పి. లీల, జిక్కి, సుశీల, రాణి, స్వర్ణలత.

దర్శకుడు :

నిర్మాత :

టి. ప్రకాశరావు

ఎ. శంకర రెడ్డి ఎం. ఏ; బి. ఎల్.

స్టూడియో : వాహిని.

★ కథా సంగ్రహము ★

లక్ష్మీ రిటైర్డ్ కలెక్టర్ రాఘవయ్యగారి ఏకైక పుత్రిక. లక్ష్మీకి తన క్లాసు లోనే చదువుతున్న వేణుతో పరిచయమేర్పడి కొన్నాళ్ళకు ప్రేమగా మారు తుంది. లక్ష్మీ మేనత్త శేషమ్మ, లక్ష్మీని తన కొడుకుకు నర్సుకిచ్చి పెళ్ళిచేయాలని ఆశిస్తుంది. లక్ష్మీ వేణులను విడదీయదలచి, వేణు తండ్రియగు పెద రంగయ్యకు వేణు వర్ణాంతరవివాహం చేసుకోబోతున్నట్లు ఆకాశరామన్న వుత్తరం వ్రాయి స్తుంది. ఛాందసుడగు పెదరంగయ్య కొడుకును అర్జంటుగా రావించి ఆకస్మికముగా ఒక సంబంధము కుదిర్చి పెండ్లి నిశ్చయిస్తాడు.

ఆ రోజున ఉన్న ముహూర్తమే ఆ సంవత్సరములో ఆఖరు ముహూర్తము. ఆ రాత్రి వేణు పెళ్ళి జరుగుతూవుంటుంది. తనకు బాత్రిగా యిష్టములేని బలవంతపు పెళ్ళి అగుటచే వేణు పెండ్లికూతురును కన్నెత్తికూడ చూడడు. అదే ముహూర్తంలో సమీప గ్రామంలో రాము తన చెల్లెలు పార్వతికి వివాహము జరిపిస్తుంటాడు. అతని ప్రాణస్నేహితుడగు చంద్రశేఖర్ ఆ పెళ్ళికి వస్తాడు. మంగళనూత్రధారణ సమ యంలో ఆకస్మికముగా కట్నము విషయమై పెళ్ళికొడుకు తండ్రి పేచీబెట్టి పెండ్లి కొడుకును పెళ్ళిపీటల మీదనుంచి లేవదీసుకపోతాడు. రాము నిశ్చేష్టుడైయుండ తన స్నేహితుని దీనావస్థను చూస్తున్న చంద్రశేఖర్ ఆ ముహూర్తానికే పార్వతిని తనే పెండ్లాడతాడు. యిట్టి ఆకస్మిక, విపరీత పరిస్థితులలో డాక్టర్ శేఖర్, పార్వతులు ఒకరినొకరు చూసుకోరు. యిద్దరు పెళ్ళివారూ ఒక్కరైలు ఎక్కుట తటస్థిస్తుంది. రైలు ఆ కాశరాత్రిలో ఒక బ్రిడ్జిదాటుతూ హఠాత్తుగా ప్రమాదానికి గురిఅవుతుంది. వేణు తల్లితండ్రిలు, అతనిభార్య, అటు రామూ తక్కినవాళ్ళు అంతా ఆ ప్రమా దంలో చనిపోతారు.

తెల్లవారుతుంది. యీ సంఘటన జరిగిన స్థలములో పసుపుబట్టలతోవున్న పార్వతీ, ఆ దగ్గరనే పసుపుబట్టలతోనే వున్న వేణు పడివుంటారు. వేణు పార్వతి తన భార్యాయే అనుకుంటాడు. ఆవిడకూడా సిగ్గుతో వేణు తనభర్త అనుకుని మానంతో అతనిని అనుసరిస్తుంది.

వేణు పార్వతిని తన గ్రామానికి తీసుకొనిపోతాడు. జరిగిన దుస్సంఘటన విని యిరుగుపొరుగు వారందరు విచారిస్తారు. వేణు మాటల సందర్భంలో పార్వతి తన భార్యకాదని తెలుసుకుంటాడు. యీ విషయం పార్వతికి తెలియనిస్తే ఆత్మ హత్యకు పాల్పడుతుందని భయపడి ప్రక్కయింటి బసవయ్యను సలహా అడుగు తాడు. ఆమె శీలానికి కళంకమురాకుండా కాపాడాలని యిద్దరూ ఆలోచిస్తారు.

బసవయ్యకు సరోజ అనే కూతురుంటుంది. సరోజ భర్త మహేశం. వేణు బసవయ్యతో మహేశానికి మద్రాసులో ఉద్యోగం యిప్పిస్తానని చెప్పి - అందర్నీ మద్రాసుకు ప్రయాణం కట్టించి తాను పార్వతి భర్తగురించి బోగట్టా చేయడానికి బయలుదేర్తాడు. పార్వతి బసవయ్య కుటుంబంలో పాటు మద్రాసులో వేణు యింట్లో వుంటుంది.

అదృష్టవశాత్తు రైలు ప్రమాదంలో నుంచి బ్రతికి బయటపడిన డాక్టర్ చంద్ర శేఖర్ తన పెండ్లి విషయంగానీ, సంభవించిన ప్రమాదం గురించిగాని తన తల్లి అన్నపూర్ణమ్మకు తెలియనీక విచారంతో కాలం గడుపుతుంటాడు.

అన్నపూర్ణమ్మ కొడుకును పెళ్ళిచేసుకోమని అనేకవిధముల చెబుతుంది. అప్పుడు శేఖర్ తనకు జరిగిన సంఘటనగూర్చి క్లుప్తముగా జెప్పి తనకు పెళ్ళివాంఛ లేదంటాడు శేఖర్. అన్నపూర్ణమ్మ కొడుకుపై కోపంతో తీర్థయాత్రకు వెళుతుంది.

మద్రాసులో మహేశానికి నరసూ పనిజేస్తున్న కంపెనీలో ఉద్యోగం దొరుకు తుంది. వేణూ పార్వతి భర్తను వెదుకుటకై చేసిన ప్రయత్నాలన్నీ విఫలంకాగా మద్రాసు చేరుకుంటాడు. వేణు పార్వతిని తప్పించుకొని తిరుగుతుంటాడు. ఆసలు రహస్యం తెలియని సరోజ పార్వతీ, వేణులు భార్యాభర్తలనుకొని వారిని ఒకటిగా చేర్చాలని చూస్తుంది. ఒకనాటిరాత్రి వీరిద్దరినీ సమావేశపర్చడానికి గది అలంక రిస్తుంది. ఈ సంగతి ముందుగా గ్రహించిన వేణు యీ ప్రయత్నం సాగకుండా ఆ రాత్రి జరగబోయే నాటకానికి అందర్నీ తీసుకొనిపోతాడు. రాఘవయ్య తన కుమార్తె లక్ష్మితో ఆ నాటకానికే వస్తాడు. పోయిలో ఆకస్మికంగా వేణూను కలుసుకుంటారు. మరునాడు రాఘవయ్య లక్ష్మి-వేణులకు పెళ్ళిముహూర్తం నిశ్చయం చేస్తాడు. నరసూ రాఘవయ్యతో వేణూకు యిదివరకే పెళ్ళి అయినదనీ, పార్వతి వేణూ భార్య అనీ చెప్తాడు. రాఘవయ్య వేణూ యింటికిపెళ్ళి పార్వతి వేణులనుచూసి దంపతులని అపోహపడి దూషిస్తాడు.

పార్వతి ప్రక్కనే ఉండుటచేత వేణూవెంటనే నిజము చెప్పలేకపోతాడు. రాఘవయ్య మండిపడి వెళ్ళిపోతాడు.

వేణు విశదంగా యీ విషయంలక్ష్మికి తెలియ పరచాలని ఒక ఉత్తరం వ్రాసి లక్ష్మికివ్వాలని వారియింటికిపోతాడు. యింటికివచ్చినవేణూను శేషమ్మ దూషించితిరిమి వేస్తుంది. నిరుత్సాహంతో వేణుయింటికివచ్చివేస్తాడు. వేణూలక్ష్మికివ్రాసిన ఉత్తరం పార్వతి కంటబడుతుంది. పార్వతి యదార్థము తెలుసుకుని యింటినుండి పారిపోయి కోనేరులో దూకుతుంది. అదేసమయంలో తీర్థయాత్ర సేవిస్తున్న అన్నపూర్ణమ్మకాలు జారి కోనేరులో పడుతుంది. ఒడ్డునవున్న జనంవారిద్దరినీ రక్షిస్తారు. ప్రసంగవశమున పార్వతి పేరును దుర్గమ్మగా అనుకుని అన్నపూర్ణమ్మ ఆమెను విశాఖపట్టణంలో. తన యింటికి తీసుకువెళ్తుంది. అన్నపూర్ణమ్మగారింట్లో తన అన్న శేఖరుల ఫోటోచూచి,

అన్నపూర్ణమ్మగారి ప్రసంగంవలన శేఖరే తన భర్త అని పార్వతి తెలుసుకుంటుంది. పరునింట నున్నందున తన శిలాన్నే శంకించితే తన భర్త అండన వుండటానికేవీలు లేక పోతుందని తన్నుగూర్చి చెప్పకోక అక్కడేవుంటుంది.

లక్ష్మి మనోస్వర్గనో నానాటికి శుష్కించి పోతుండడం వలన గాలిమాపు కోసం రాఘవయ్య కూతుర్ని వికాఖపట్నంతీసుకు పోతాడు. అక్కడ లక్ష్మికి డాక్టర్ శేఖర్ వైద్యంచేయటం తటస్థిస్తుంది. కాలక్రమేణ లక్ష్మి రాఘవయ్యలు డాక్టర్ శేఖర్ కుటుంబానికి పరిచయులవుతారు. ఒకనాడు లక్ష్మి రాఘవయ్యలు అన్నపూర్ణమ్మను చూడటానికి వస్తారు.

మాటల సందర్భంలో అన్నపూర్ణమ్మ లక్ష్మిని తన కోడలిగా చేసుకుంటా నంటుంది. రాఘవయ్య సంతోషిస్తాడు. ఇదంతా చూస్తున్న పార్వతి తన భర్తకుతన కళ్ళెదుటనే పెళ్ళిప్రయత్నాలు జరుగుతున్నా నిజం చెప్పలేక గుండెరాయిచేసుకుని లోలోనకుములుతుంటుంది. ఆనాటిరాత్రి అందరూ వాసవదత్తనాటకానికి వెళ్తారు. నాటకం చూసిన పార్వతి వాసవదత్తత్యాగాన్ని ఆదర్శం తీసుకుంటుంది. మరునాడు తానే స్వయంగా రాఘవయ్యగారింటికి ససుపు కుంకుమ పట్టుకెళ్తుంది తన చేతు లతోనే లక్ష్మికి కుంకుమబెట్టి పెళ్ళికూతుర్ని చేస్తుంది.

పార్వతి తన భర్తకు పెళ్ళిచేస్తుందా?

పార్వతి జీవితము నాశనము కావలసినదేనా?

లక్ష్మి వేణును కాదని డాక్టరు శేఖరును పెళ్ళాడుతుందా?

వేణూకి ఏకాకి జీవితమేనా?





చ రణ దా సి
పా ట లు - ప ద్యా లు

1. లక్ష్మీ - పాపము

గులాబీల తావులీనే - కులాసాల జీవితాల
విలాసాలివే వికాసాలివే-ఇవేప్రేమజీవితాల వరాతానుప్రేయసీ॥
మానససీమల మాయనిప్రేమల - మాధురులెపుడూ మారవుగా
మారవులే ప్రమాణముగా - జీవనతారవు దేవివిసీవే
గులాబీల తావులీనే - కులాసాల జీవితాల
మనజాలినా అదేచాలులే-ఇవేప్రేమజీవితాలావరించేవరాలుగా -

—సముద్రాతి

—ఘంటసాల - పి. శీల

2. లక్ష్య

ఈదయ చాలునురాకృష్ణ-కాదనకీరా నాకోవరమూ || ఈ ||
 వంతులుకోరను రుక్మిణితో - మంతములాడను సత్యభామతో
 మాళినిపింఛునై మెలగను కె - మోవిని ప్రియగ్రోవికానురా || ఈ ||
 మవ్వముగా నీకాలిని ఘల్లను-మువ్వల నన్నొక మువ్వచేయరా
 నీపద కమలముపై నాడుచు - నెమ్మేనును మరచే భాగ్యమీయరా || ఈ ||

—సముద్రాల

— ୩୧. —

అరే బేటా ! నమ్మర నా మాట-మన స్వతంత్రమంతా ఝూటా !
 బొమ్మలాట యిది బొమ్మలాటరా ! నమ్మర నా మాట !
 ఆ బొమ్మలలో ఒక బొమ్మవిరా ! నీ యిష్టము సాగదురా బేటా
 మన స్వతంత్రమంతా ఝూటా ||బొ||

తెర వెనక ఆడించేవాడికె తెలుసునురా మన ఆట
 మరు నిముసములో ఏమాత్రుందో మనకే మెరుక బేటా
 యీ ప్రపంచమంతా ఝూటా||

ప్రేమొక చోట పెళ్ళొక చోట ఏమిటిరా యీ వింత,
 పీటమీద పెళ్ళిళ్ళు దాటడం నాటక మిదియంతా,
 బేటా యిదే బొమ్మలాట ||బొ||

బయలుదేరి బండెక్కి-నంతనే బసకు చేరగలమా,
 బాటలో ఏ ఆటంకమున్నదో మనకు తెలియతరమా
 బేటా మన తెలివంతా ఝూటా||

పురుషప్రయత్నం మిథ్య దేవుడే శరణం నమ్మర నా మాట-
 పరమేశ్వరుడే కర్త వానిపై భారము వేయర బేటా
 నీకేల పీకులాటా ఇదే మంచిమాటా బేటా యిదే తెలివితేటా||

—సదాశివబ్రహ్మం

— మల్లిఖార్జునరావు.

4. పార్వతి

—సముద్రాల

శ్రీలలితా దయాకలితా
 శివమోహిని జగదేకమాతా ||
 ఓంకారమయీ త్రిపురసుందరీ
 హ్రింకారీ నతలోక శంకరీ
 శ్రీచక్రరాజ నిలయాసేవక
 సంకట హరిణీ సర్వమంగళా || శ్రీ ||
 పరమేశుని జతబాయగ నేరని
 మరులున సామేనైన కుమారీ
 కరుణించవె - హృదయేశుని నన్నిధి
 మునీసేభాగ్యము నంభా || శ్రీలలితా ||



—పి. లీ. ల.

5. మ హా శం - న రో జా



నేడె కదా హాయి యీనాడె కదా హాయి
మన ఆలుమగల నడుమ మరి లేరెవరీ రేయి
మనలో మన మాటలకే మధ్య నొక్క తడక
పైగా మామయ్యొక్కడు-పానకంలో పుడక॥
చాలు సమాళించుకొండి ఏమిటి మీ పాట
ఇరుగుపొరుగువారు వింటు

యిదో నవ్వులాట

మగడు పెళ్ళామైతే మాత్రం మంచి చెడ్డా లేదా
ఎగబడి నడివీధికెక్కితే-ఏమిటి మర్యాద॥
మర్యాదా గిర్యాదా మనకెందుకు పోనీ
నేడె కదా నేను నవ్వు చొర చొరసానీ
ఇద్దరమే కదా యిప్పుడు మాటా మంతి మానీ
ముద్దు మొగము చూపపు మోమాట మెందుకే రాణీ.

—సదాశివబ్రహ్మం

—పి. నాగేశ్వరరావు, స్వర్ణలత.

6. న రు సు

తారుమారులాడేవేమే వయ్యారీ
తారుమారులాడేవేమే వయ్యారీ
తామసించకనే గౌరవించమంటే
తామసించకనే గౌరవించమంటే ॥ తారు ॥

కొమ్మరో కపురంపుతంమ్మలంబునీయ ॥

సమ్మతించి వలపు కుమ్మరించమంటే ॥

తారుమారులాడేవేమే వయ్యారీ

తారుమారులాడేవేమే వయ్యారీ

తారుమారులాడేవేమే వయ్యారీ

(మగమపని తారుమారులాడేవేమే.)



— వి. యస్. సుందరం

7. డ్యాన్సు పాట

ఎక్కడున్నదీ ధర్మమెక్కడున్నదీ -

మాటల్లో వున్నదీ మనసుల్లో లేదదీ

॥ఎక్క॥

మగువ పేరు చెప్పి తేను మాతృదేవతంటారు కళ్ళకద్దుకుంటారు

ఒంటరిగా కనిపిస్తే కొంటెమాటలంటారు కోతులవలె చూస్తారు

ఆడవాళ్ళకు చదువెంతో అవసరమంటారు అలంకారమంటారు

ఈడువచ్చినంటే ఇంట్లో కూడువండమంటారు

ఘోషా పొమ్మంటారు

॥ఎక్క॥

పతిభక్తే ఇల్లాలికి భూషణమని చెప్తారు బుద్ధులు బోధిస్తారు

పరకాంతల సేవతోటి పరవశమాతుంటారు -

బ్రతుకు గడుపుతుంటారు

॥ఎక్క॥

ఉన్నవాడు ఆశతోటి ఉడికిపోతున్నాడురా ఉబ్బిపోతున్నాడురా

లేనివాడు లేమితోటి కృంగిపోతున్నాడురా

కుమిలిపోతున్నాడురా

॥ఎక్క॥

పంచభక్త్యు పరమాన్నం భోంచేసే దొకడురా

ఎంగిలాకులోని మెతుకు లేరుకుతినే దొకడురా

ఇదేనా సమానత్వ మిదేనా స్వాతంత్ర్యం

ఇదేనా సౌభాగ్యం ఇదేనా లోకశాంతి

॥ఎక్క॥

—కొసరాజు

—జి. కె., రాణి.

8. లక్ష్మి

రేగిన ఆశా తీవలు సాగెను

ఊగేవులే సుమదోలికా

తూగేవులే సుఖదోలికా

ఓసుకుమారీ నీజీవితమ్మే

పూవులపానుపెలే వరాలా

గేవతతీరున హాయిగనేలే ।

తీయనికలలే పండెను నేటికి

తీరెనులే నీకోరికా

వేసేవుతే సుమదోలికా ॥ రే ॥



కోరుకొనే వరుడే సమకూరే - కావలెనా మరి దీవనవేరే
నీసరినారీ ఎవరిక లేరే - నిన్నడజేసే వారేలేరే ॥
—సముద్రాల

— జిక్కి.

9. పా ర్వ తి

ఆశలు పూచినవీ నవోదయరేఖలు తోచినవీ
మదీగోరే మనోహరునీ దరీజేరగనాయే
నాలో, ఆశలుపూసినవి నవోదయరేఖలు తోచినవి

1. దరీదారి కానరానీ ఎడ్రైనా జీవితానా
గులాబీల కమ్మతావీ గుబాళించెగాలికూనా
నారిజాతీ గౌరవింపనాధుని పాదాలబరిగెదా
సలిపెద పూజలనూ

॥ఆశలు॥

2. మహిలోన యింకఎవరూ మమూవేరు చేయలేరు
తలంచేను వారితీరే జపించేను వారిపేరే
బ్రతికించారూ చావనీకా దేవతలిందులకే
నిరంతర పతిపద సేవలకే -
తరింతును పతిపద సేవలలో

॥ఆశలు॥

—సముద్రాల

—పి. ను శీ ల

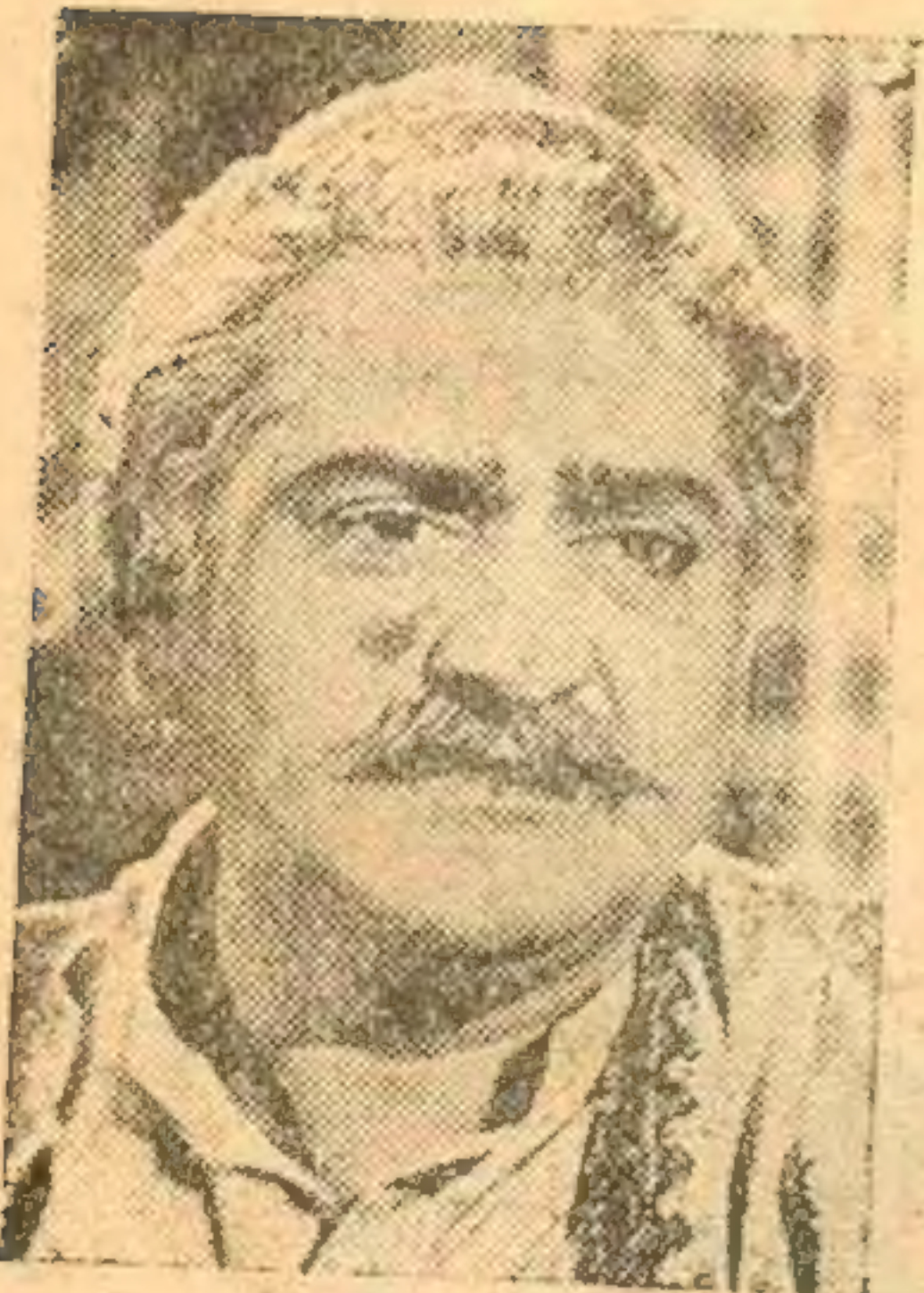
10. రే డి యో పా ట

సాకీ : గుండె రాయిచేసుకో కోలుపోకు నీ ధైర్యము
కాలముతో సాగించే కదనమే నరజీవనము

పల్లవి : శాంతిలేదు జీవికి

విశ్రాంతిలేని పోరాకటే
మూసుకొనిన పెనుచీకటి
మాసి చనేదాక
కన్నీరే పన్నీరా
వెన్నెల పెనుచీకటాను
దేవుని చదరంగములో
పావులుగా జీవులిలా
పావులుగా జీవులిలా

॥పల్లవి॥



అదునుగానివేళ పనులు కుదురవిసుక గోడలవలె
చేతికంది నదనుకున్నది చెదరి పరుల పాలాను
చెదరి పరుల పాలాను—

మరగబోకుమీ వెతలకు, కారణమెవరోలే॥

రగిలే ఈ దిగులే చిరునగ్నై ముగిసేలే

గుండె రాయించేసుకో॥

—బి. వి. యస్. ఆచార్య

—మాడవపెద్ది సత్యం.

11. పా ర్వ తి — శే ఖ ర్

మురిసేనులోకాలు కనుమా

నినుజూచిదేవి నాలీల ॥

మురిసేనులోకాలు కనుమా —

ప్రియదర్శనాన నెమ్మేను

పులకించుగా నాధా ॥

పతికొనుగా సంబరమే ॥

చెలిచూపులో కాపురమే సతికొనుగ —

పతిసేవలే దీవనలు

చెలిప్రేమలే కానుకలు

రఘునాయకా కులపాలికా

ముదనూయెగా —

విరబూచే యాపూల పొదలు

మురిపాలు మీర యాలీల ॥

విరబూచే యాపూలపొదలు

— ఘంటసాల — పి. సుశీల.



శ్రీరాముడు :- పథ్యములు

దుష్టుడు జూచెనిన్ను గడుదోసపుచూడ్కులచే దదంక సం
భ్రష్టపునైతి విట్టినిను రాజకుమారిక వంశశీలతన్
శిష్టుడనంచు జెప్పికొనునే నెటువెండి గ్రహింప నేర్చెదన్
గష్టము మానహానికర కార్యము రాముడుచేయడెన్నడున్.

కావున నాదు కీ రి నిలగాచుకొనన్ దశకంఠు ద్రుంచి నీ
తా ! విడిపించినాడ నిను తథ్యము నీపయి స్నేహమోహముల్
భావమునందు లేవు మగువా చను మిచ్చటనుండి నీకు మో
దావహాన భంగి నెటకేనియు నీకు ననుజ్ఞ యిచ్చితిన్.

సీత దేవి :-

చిరముగ గూడియుండితిమి చిత్తము లేకము గాగ, హఠిమై
దిరిగితి మొక్కడై పెరిగితి న్నినుగూడి పరస్పరంబు దా
పుర మొక యింతలేక యిటు బొల్పుగనుండియు నాదు శీలమే
యరయవయోని నీవు, హతనైతి హృదీశ్వర ! శాశ్వతంబుగన్.

అగ్ని సాక్షిగకోరి బెండ్లాడినట్టి
మగడె నమ్మని పల్కులు జగము వినదు
సకల కార్యాల కన్నియే సాక్షిగాన
సాదను బేర్పించు లక్ష్మణా చొచ్చుదాన.

పరమదయాకరా ! పతితపావన పావకరాజ నామనం
బెరుగుదువీవు, భూపతి వచించిన మాటలు వింటివేనుదా
శరణీపదమ్ములన్ మరచి చంచలనై చరియించి పాపమున్
పొరసితినేని నాతనువు బూదియొనర్పుము హవ్యవాహనా !

12. వా స వ ద త

మరువకుమా మనోరమణా
 మరువకుమా మనోరమణా, నీ
 మనసెరిగి మొరసేటి వీణను
 జలిబిలిపలికి అమృతముచిలికి
 జలిబిలిపలికి అమృతముచిలికి
 కులికించేనుర ప్రణయనిధానా
 కనులను మెరసే నీ మురుపే
 కనులను మెరసే నీ మురుపే, నా
 మనసున విరిసే నీ తలపే
 వీణియ వినిచే నవనవరాగమే
 వీణియవినిచే నవనవరాగమే
 వినిమనియేనుర ధరారమణ
 కళాశరణ గుణాభరణ

॥మరు॥

॥మరు॥

॥మరు॥

—సుశీల

సముద్రాం

13. పాట

ఓహో వియోగినీ! ఓ అభాగినీ!
 ఎంతమధురజీవనము ఎంతకఠిన సంఘటన
 మహారాజుచేతులలో మంజుల వీణాతంత్రీవై
 మనసులో—మధుర ప్రేమగీతికవై
 కనులలో | దివ్యనాట్యసుందరివై
 రసమయివై జీవించే నీకీభీకర శాసనమా

అయ్యో! అయ్యో!

ఒకటే దేహము ఒకేప్రాణముగా
 అర్థనాశీశ్వరులై మనినారే,
 నరనాలుని పరులపాలుజేసి ఎటుల మనెనో!
 అల్లులేని లతవోలె నేలకులి పోయేవో!

ఓహోవియోగినీ! ఓఅభాగినీ!

సముద్రాల

—సుశీల

14. మ హా శం



పల్లవి : బదలీఅయిపోయిందే భామామణీ
 ప్రియభామామణీ
 మనకీ వదలిపోయిందే పీడా రామామణీ
 ఓ రామామణీ, ఓ రామామణీ ॥
 బదలీఅయిపోయిందే భామామణీ -
 మదరాసుకె సలాముకొట్టి మూటా చంకానబెట్టి
 పదవే విశాఖపట్టణం కదలిపోదాం
 వడిగా కదలిపోదాం వడిగా

బదలీఅయిపోయిందే భామామణీ -

కెవ్వాన నవ్వాకుంటు-నువ్వా నేనుకలసి
 గూవలజంటలాగ రివ్వాన ఎగిరిపోదాం
 రివ్వాన ఎగిరిపోదాం రివ్వాన ఎగిరిపోదాం
 బదలీఅయిపోయిందే భామామణీ -
 దూరంగాపోతేగాని ఆరుపోరు చల్లారిపోదు
 తారసించినాడె సైతానుమామయ్య
 సైతానుమామయ్య-నాకు ॥పల్లవి॥
 బదలీఅయిపోయిందే భామామణీ

—పితాపురం నాగేశ్వరరావు

15. పా ర్వ తి

కంటిని సత్యము నేనీ రేయీ - కనగంటిని బ్రతుకులలోహయీ
 పతిసుఖమునకై యీ దీనా - బలిజేయును ప్రాణాలైనా
 శ్రీ లలితా దయాకలితా॥
 కోరను సిరిసంపద లేపి
 కోరను సురలోక సుఖాలేపి
 వరమీయవె నిరతమ్మును నా పతి
 చరణదాసిగా మనగా!
 జగదంబా! జగదంబా!



—పి. లీల.

టె క్నీ పి య న్ను

కథ, సంభాషణలు	—	సదాశివబ్రహ్మం
పాటలు	{	— సదాశివబ్రహ్మం, సముద్రాల, కొ సరాజు రాఘవయ్యచౌదరి, — బి. వి. ఎన్. ఆచార్య
మ్యూజిక్ డైరెక్షన్	—	ఎస్. రాజేశ్వరరావు
ఫాటోగ్రఫీ డైరెక్షన్	—	పి. యల్. రాయ్
ఫాటోగ్రఫీ	—	యం. కె. రాజు
ఎడిటింగ్	—	ఎన్. యం. శంకర్
ఆర్టు డైరెక్షన్	—	టి. వి. ఎస్. శర్మ
నృత్యదర్శకులు	—	వెంపటి సత్యం; సోహన్ లాల్, వెంపటి చినసత్యం
శబ్దగ్రహణం	{	మాటలు— కె. విశ్వనాథం. B. Sc. పాటలు— ఎ. కృష్ణయ్య B. A.
మేకప్	—	హరిబాబు, నాగేశ్వరరావు, నీరాజు.
దుస్తులు	—	వె. వెంకట్రావు
సహాయ దర్శకత్వం	—	జి. రామినీడు.
సహాయ కళాదర్శకత్వం	—	వి. వి. రాజేంద్రకుమార్

మా రా బో వ చి త్రా లు

ప్ర భా పి క్చ ర్పు వా రి

అ డ పె త్త నం

ఎ. నాగేశ్వరరావు, అంజలి, కన్నాంబ, రేలంగి, గుమ్మడి,
పెరుమాళ్ళు, అల్లు రామలింగయ్య, రాజసులోచన.

లలితా పిలింసు వారి ప్రొడక్ట్స్ నెం-2

శ్రీ వెంకటేశ్వర ఫిలిమ్స్ వారి

క స్ట్య క్రి డు మ్మ

యన్. వి. రంగారావు, జగ్గయ్య, రేలంగి, మిక్కిలినేని, పెరు
మాళ్ళు, జి. వరలక్ష్మి, జమున, రాజసులోచన, విద్యావతి.

శ్రీ కృష్ణా పి క్చ ర్పు వా రి

అంజమ్మ కథ

నాగయ్య, యన్. టి. రామారావు, యన్. వి. రంగారావు,
రేలంగి, సావిత్రి, సూర్యకాంతం, కుటుంబరావు, రమణారెడ్డి

మా ప్లా డక్ట్స్ నెం-1

జ య వి జ యు లు

యన్. టి. రామారావు, అంజలి వర్మరా.

మహా అద్భుత జానపదగాథ

(తెలుగు, తమిళ భాషలలో)